

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 54. Concilium Aquisgranense secundum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A.C. 836.
Gest. episc.
Cenom to. 3.
Analect. Ma-
bill. p. 276.
Hist. O. S. B.
liv. 5. c. 15.

clesiæ Presbyter erat, directas. Ergo
solemni ritu in Ecclesia Cathedrali Ce-
nomanensi a Landrano, suo Metropolita,
& illius Provinciæ Episcopis Die Do-
minica, vigesima secunda Decembris
anno octingentesimo trigesimo secundo,
annos natus triginta duos ordinatur, il-
lamque Sedem annos viginti quatuor te-
nuit. Tertio post ordinationem die ad-
fuit Imperator, & Cenomani Festa Na-
talis Domini transegit. Primo sui Re-
giminis anno Aldricus constructo aqua-
ductu Cenomanensium necessitati con-
sultuit, cum antea in Civitate aqua vi-
caro pretio comparari posset, quam ci-
ves ex Sarta amne advehere cogebantur.
Eodem anno cœpit claustra ædificare pro
Canonicis, qui in diversis ædibus Civi-
tatis habitantes commode ad celebra-
nda Divina officia coire non poterant.
Complura Monasteria & septem Xeno-
dochia vel fundavit vel restauravit.

§. LIV.

Concilium Aquisgranense secundum.

to. 7. p. 1766.
Astron. an.
835.

Aldricus Episcopus Comitibus a Ludovi-
co Imperatore mense Februario an-
no octingentesimo trigesimo sexto cele-
bratis seu alio nomine Concilio Aquis-
granensi secundo interfuit. Hujus Con-
cili

Sæculum IX.
A. C. 836.

cilii Acta in duas partes dividuntur, & in prima continentur tria Capitula, quorum duo priora sunt responsa ad Articulos ab Imperatore propositos, in iisque docetur, qualem vitam & Doctrinam Episcoporum & Ordinum inferiorum, id est, Abbatum, Canonicorum & Monachorum, Chorepiscoporum, Archipresbyterorum, Archidiaconorum & tandem Presbyterorum esse oporteat. Hæc autem Responsa magis exhortationes quam leges dicenda videntur, nec quidquam aliud continent, quam monita generalia ex Canonum collectionibus & ex SS. Patribus excerpta. Id solum notatu dignum, culpari in iis Episcopos, quod in Cœna Domini oleum infirmorum consecrare, & in Vigilia Paschæ officium nocturnum, id est, fontes benedicere negligerent. Deposito denunciatur Episcopis vel aliis Clericis, qui ab Imperatore Ludovico fide, quam juraverant, violata defecerint. Laicis ob hanc perfidiam excommunicatio indicitur. In tertio Capitulo continentur monita ad Imperatorem ipsum, ad ejus filios & ad Proceres, suntque iterum pleraque generalia. Illud vero tanquam omnium malorum fontem indicant, quod Principes in causas Ecclesiasticas, & Episcopi in Sæculares sese ingesserint. Rogatur Imperator, ut

c. 2. 8. 9.
c. 12.

c. 5.
15.
16.
17.

Y 5 Episco-

Sæculum IX. Episcopis suam libertatem reddat, eos-
 A. C. 836. que & alios viros Ecclesiasticos tempus

c. 23.

Quadragesimæ tranquille consumere
 permittat. Petitur, ut Presbyteri di-
 versarum Diœcesium qui Palatium ad-
 eunt ibique ministrant, nisi consensum
 Episcoporum suorum exhibuerint, re-
 pellantur, ne per errorem tales admir-
 tantur, qui magnorum criminum rei sunt,
 vel impostores, ne quidem ordine Pres-
 byteratus insigniti. In conclusione hu-
 jus Partis primæ Episcopi de distinctione
 Potestatum prolixè differunt, fatentur,
 se potestatis suæ limites fuisse transgre-
 sos, atque filiorum in Patrem & Cæle-
 rem rebellionem ansam dedisse perpe-
 trandi facinoris omnibus retro Sæculis
 inauditi. Tum subjungunt: *Quæ cum
 ita sint, unicum reparandis rebus super-
 esse remedium existimamus, si plena pot-
 state, quam a Jesu Christo acceperunt,
 Episcopis relicta, tu illa, quæ tibi ut Pa-
 tri & Imperatori competit, libere utaris.*

Astronom.

Pars secunda Concilii Aquisgranen-
 sis ad Pipinum Regem Aquitaniæ dirigi-
 tur, continetque vehementem exhorta-
 tionem ad eum permovendum, ut Bona
 Ecclesiastica a se ipso & Regni sui Opti-
 matibus usurpata, ut Mandata Impera-
 toris parentis sui anno octingentesimo
 trige-

trigesimo quarto ad ipsum data ferebant, restitueret. Aldricus quoque Episcopus Cenomanensis & Erchanradus Episcopus Parisiensis omnium Confratrum suorum nomine Monita tradiderant, quæ hodie non extant; in hoc Concilio autem adjunxerunt multa testimonia ab Auctoritate Sacræ Scripturæ petita in tres libros digesta, ubi doctrinam de Bonis Ecclesiasticis solide pertractant, & ad objectionem Sæcularium illam vulgarem respondent; *an aliquid mali sit, si his Bonis, premente necessitate, utamur? nec Deus, nec Sancti his indigent. Omnia Dei sunt, & ad utilitatem nostram omnia, quæcunque in Orbe terrarum sunt, creavit.* Itaque Episcopi ex tota Sacrarum Scripturarum historia demonstrant, Sanctos Viros a Mundi exordio Sacrificia & oblationes attulisse Deo gratissimas; imo Deum omnipotentem præcepisse, ut sibi ab homine Bona terrena offerrentur, vota hominum sacra, quibus sibi fundi & agri consecrabantur, approbasse, illos severe a Deo punitos, qui ejus Servitium vilipendissent, Res Deo Sacras aut profanassent aut diripissent. Et tandem eandem rationem Bonorum Ecclesiasticorum in nova lege ac in veteri habendam esse. Ad vota successit Episcoporum conatus; Rex enim Pipinus Parentis

Sæculum IX.
A. C. 836.

c. 27.

c. 32.

c. 34.

Lib. 2. 3.

Astron.

Sæculum IX. tis & ipsorum monitis morem gessit, &
 A. C. 836. dati literis omnia Bona Ecclesiastica
 restitui iussit.

§. LV.

Comitia Theonisvillæ & Stramianse.

Mense Majo eodem anno octingentesimo trigesimo sexto, Ludovico Imperatore Theonisvillæ Comitia celebrante, advenerunt a Lothario delegati atque præter alios Wala Abbas, cui Imperator in gratiam recepto præterita omnia, mitissimi animi Princeps, ignovit. Fœdera quoque & pacta cum Lothario filio inita; eumque Pater per eosdem, quos remittebat, Legatos invitavit, ut ad se celeriter veniret. At morbo fontico & contagioso prohibitus est ne iter possit suscipere. Complures factionis ejus viri præcipui illa tabe consumpti; videlicet Wala Abbas, qui die ultima Augusti hoc anno octingentesimo trigesimo sexto extinctus est, Jesseus Episcopus Ambianensis, Elias Trecensis, & complures ex Proceribus alii. Tantum vero abfuit, ut Ludovicus Imperator lætaretur comperta morte eorum, qui sibi atrociter adversati fuerant, ut potius peccatus tunderet, & flens largissime Dei iustitiam flectere adniteretur. Porro cum Lothario

Mabill. to. 5. Act. p. 455.

Coint. 836. n. 56.

Astron.